

Ford Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Ford Puma zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na Ford skladem CZ.

Francie se zrovnává z dopady týden trvajících nepokojů, které zachvátili zemi na konci června a počátkem července.

Násilné střety propukly po celé zemi po smrti 17 letného mladíka, kterého zabil policista příslušní kontrolu.

Potičky z pořádkovými silami provázelo rozsáhlé rabování a vandalizmus.

Míra násilí francouzskou veřejnost šokovala, přestože je země na často až živelnou podobu politických protestů zvyklá.

Kde hledat příčiny frustrace a radikalizace převážně mladíků z francouzských předměstí, co všechno se do složitěho vztahu z policií, ale i francouzským státem promítá.

A jak složitou situaci napravit?

Je čtvrtek 20. července, tady Jelenka Kabrhelová a 559. Spravudajský podkázd se znam správ.

Jan Rovní, politolog a profesor Centra Evropské politiky na Pařížské univerzitě Sajanspo. Dobrý den. Dobrý den.

Vane profesore, jak významné byly paším náhledem ty nepokoje z přelomů červená července ve Francii?

Sou kvalitativně jiné, než protesty, které země zažila v minulosti.

Můžou představovat určitý milník a nebo se nevimikají z toho, co Francie zažívala?

Já bych na to měl asi dvě odpovědi.

Ta první odpovědi, že zajisté ty nepokoje byly větší tím, že napáchali podstatně větší škodu.

Také částečně zaskočili plno sociologů a lidí, kteří je pozorovali tím, že se jednalo především o velmi mladé lidi,

především mladé muže, kteří se zúčastnili těchto nepokojů.

Na druhou stranu tam je druhá odpověď byla asi ta, že se nejedná o to, že by Francie se vstoupila do nějaké občanské války,

měkterí známí z Čech se mě ptali, jestli je bezpečné přijet do Francie, ty nepokoje se týkali měkterých důležitých oblastí Francie,

ale netrvali velmi dlouho, byly velmi omezené a nakonec se týkali relativně omezeného počtu lidí.

Takže jestli to bude velký milník, řekl bych stíše, že ne, ale rozhodně je důležité se zamyslet na vtím, co znamenali a co za nimi leží.

Francie má problém, co z počátku vypadalo jako místní protest na Pazížském sedměstí se rychle rozšířil do dalších francouzských měst.

V noci nadnešek byly v plamenech, kromě Pazížského Nanter i ulici Toulouse, Lyonu, Nonne, Nebolil. Demonstranti zapalovali auto a po policistek házali kameny a z cíle lipyro technikou.

Máte!

Vypálená radnice a policijní ubytovna gigantická mračna dýmu. To všechno bylo k věděni ve francouzských městech.

Násilné nepokoje si tentokrát vyžádaly bez mála dvěstě zraněných policistů a podobný počet zadržených výtržníků.

Na těchto záběrech se neohroženě proždí několik z nich ukradeným autobusem po hořícím

předměstí.

Vtám se jestli ti lidé zapalují ohně a ničí všechno kolem kuli tomu chlapci. Myslím, že mnoho z nich má jinou motivaci.

Policisté si myslí, že jsou vše mocní, že můžu jen tak zabít madého člověka z hůde 4 a nic se nestane. V jebnočních nepokojů zautočili demonstranti i na školy, radnice nebo policijní stanice.

President Macron proto nepokoje označil zautok na Samotnou republiku.

Poslední hodiny se nesli ve znamení násilností proti policijním stanicím, ale také školám, radnicím a tedy obecně proti institucím a republice a to je neomluvitelné.

Násilí v ulicích Francije nepolevuje. Čtvrtou noc nepokojů, které vyvolala smrt mladníka při policijní kontrole, hořila auto i veřejné budovy. Došlo taky na rabování obchodů.

V některých městech vyhlásili radnice záka s vycházení. V Pařížském regionu nejezdí autobusy a tramvaje po 2020 hodině.

Vláda zvažuje vychlášení výmečného stavu. Francouský prezident Emmanuel Macron zrušel plánovanou návštěvu německa, kam měl odjed' zítr.

Nepokoje a výtržnosti pokračovali napříč Francí i dnes v noci. Úřady nicméně poslední vývoj hodnotí jako klidnější.

Je přesto policie zadržila té měř 160 lidí. To je asi o šest stovek méně než předchozí noc.

Sem moc ráda, že se to klidní. Na druhou stranu jsem smutná s toho, čím jsme se prošli. Bydlí tu lidé, kteří si jen tak nemohli dovolit mít auto nebo si otevřít obchod.

A asi se na to půjčili a za jedno noc o všechno přišli.

Podme to zkusit všechno rozebrat. Možná bychom mohli začít tím, co všechno se dnes svý o tom, kdo se těch protestů a pak už i nepokoju v ulicích francouzských měst účastnil.

Změděváte, že to byly hlavně mladí muži. Mme odkut, víme proč? Demonstrovali, protestovali?

Začnime tedy nějakou sociální charakteristikou těch lidí. Já nemám úplně přesná data, ale co teda překvapilo lidi, kteří to pozorovali, bylo to, že se jednalo o opravdu velmi mladé a dolescintní především chlapce, někdy tak mlade až 13 let,

v podstatě pubertáky, kteří žijí většinou v příměstských oblastech větších měst. A je zajímavé, že to tedy většinou byly lidé, kteří asi patří ke tnické skupině migránckého původu, tady ve Francí především ze severní Afriky, nebo potenciální ze středního východu, ale je důležité podotknout, že to bude třetí až čtvrtá generace.

A to znamená lidé nebo děti, kteří se narodili ve Francí, kteří mluví naprosto stoprocentně plinule francouzky, kteří vyrůstají a chodí do školy ve Francí.

Takže oni mají vlastně blízký vztah Francí a jejich vztah. Zemi původu jejich rodičů, nebo prarodičů, nebo i prarodičů je relativně omezený.

A je nějaká odpověď na to, proč ty protesty byly tak násilné?

To úplně není jasné. Odpověď asi leží v tom, že je potřeba se podívat nadůvody, které jsou asi složitější, které tímto protestům vedli.

Já jsem četl různé rozbory. Já myslím, že za nimi leží tři důležité faktory. Jden faktor je ekonomická nerovnost,

která ve Francí není extrémní, ale která může být extrémní v některých těchto sociálních skupinách. Druhá část je systémový rasizmus, který existuje ve Francí obdovně také, jako v některých jiných zemích,

především jako vespojených státech. A potom třetí demenzé je to, že francouzský politický systém a francouzská politická reprezentace,

reprezentace, která vlastně tyto skupiny reprezentuje velmi málo. A je to také v posledních měsících především reprezentace,

která má velmi silné pozice, ale která moc neposlouchá hlasy, společnosti vůbec a této skupiny lidí už vůbec ne.

A je nějaká odpověď na to, proč to byly hlavně nástiletí protestující, proč to nebyly i ty starší generace?

Ano, ta odpověď je jasná v tomhleto smyslu. Sou to tyto mladej generace, protože především třetí a čtvrtá generace migrantu

je generace, která má pocit, že vlastně už nemá kam se vrátit, to znamená v podstatě nemá žádný konkrétní vztak nějaké zemi původu,

a této alžírskou nebo turecko, prostě nemá osobní vztak s touto zemi, oni tam nepatří, oni nejsou Turci nebo alžířa ne, oni jsou francouzi.

Zatím ale pořád nejsou rovnoprávně akceptovaní ve Francii, nejsou akceptovaní jako francouzi, protože mají jinou pleť,

protože pochází stéto sociální skupiny, protože žijí na předměstích, které jsou defavorizované a problematické,

takže vlastně se kulturně vylučují v obou oblastech, jak v rámci většinové francouzské společnosti, tak v rámci té společnosti migrantů,

ta kulturní oblasti nebo té země původu. Druhá věc je, že ti to mladí lidé v podstatě nemají jasné výhledy.

Jedná se především o děti, které nechodí do dobrých škol, nebudou do lepších škol, nebudou na univerzitu, nebudou mít jasné prospekty, co se týče v zaměstnání.

Takže oni prostě nevidí cestu v před a nevidí, že by někdo poslouchal to, že oni nemají cestu v před. A myslím si, že i v rámci jejich komunity vlastně oni si nerozumí se svými rodiči, oni si nerozumí

požná, ani se svými staršími jsou rozenci, kteří možná tu možnost mají, kteří se povedlo nějakým způsobem získat práci, a kteří jsou někde úplně jiné.

A znamená to, že skutečně v těch, řekněme, vyloučenějších lokalitách nebo na těch sítištích okrajích měst,

kde se jsou středí třeba imigranté už několik generací, takže tam jsou skutečně dramaticky horší podmínky,

se třeba dostat na trh práce, vláme tam větší nezaměstnlost a tak dál.

A no, samozřejmě, je to tak, pokud máte arabskej ménu, tak je menší pravděpodobnost, že vám zaměstnavatel zavolá,

když podáte přihlášku na to více kolegu dělalo různé studie, pokud máte tmavší barvu pleti, tak to bude podobné.

Na druhou stranu, chtěl bych podotknout, že se jedná v případě těchto nepokojů o velmi velmi malé procento,

vůbec nelze říci, že to byly nepokoje migrantů, to byly nepokoje 0,01% mladých mužů, více teda asi z migrantských prostředí.

Byl to také takový moment, je třeba si uvědomit, že ve Francii byly velké demonstrace, demonstrace, které se týkali především reformy důchodů.

Ty velké demonstrace se konali všude po celé zemi, především ve velkých městech a byly organizované, řekněme,

majoritní francouzskou společností a ve Francii je nyní silný pocit, že vláda neposlouchala tyto pozice, takže pokud na jednou se stane to, co se stalo, že policie zabije mladého muže v migračního původu, tak i tyto mladí to cítí. Na jednu stranu jako útok na jejich vlastní pozici, na to, že oni vlastně nejsou bezpeční, sami doma, že se k nim policie nechová úplně tak, jak by se chovala k mladíkovi ve stejné situaci, který by byl, ale řekněme, světlejší pleť a francofrancovského původu. A přitom mají pocit, že nikdo je neposlouchá, že vláda je ignoruje, tak jako ignoruje i jiné skupiny společnosti. Takže vlastně není nikdo, kdo by jejich hlas nějakým způsobem nesl do politického prostoru a kdo byl, bylo schopen vysvětlit tu situaci, ve které žijí. A přesto všechno ale se ty protesty, ale spíše soudě podle toho, co vycházelo z analytických textů, nedají řadit mezi protesty s politickým potekstem, nebo je to tak? Tak ten politický potekst tam je schovaný, ten politický potekst je ten, že policie se chová jinak k mladíkům z menšinovým původem, než by se chovala k mladíkům světlejší pleť. Ten potekst je ten, že tyto děti vyrůstají v rodinách, které mají sociální problémy různých typů, ty rodiny jsou často nekompletní a rodiče nemají čas na děti, protože musí pracovat přes den i večer nebo v noci. Ty děti často vyrůstají v domovech, kde není dostatek prostoru, fyzicky, ty děti nemají vlastní pokoj, kde by mohli večer si lehnout a včíst, nebo si hrát počítačovou hru, tak jako to dělá většina normálních dětí v tomto věku. Takže kdy se stane taková věc, jako se stala, tak prostě ta reakce a potom v podstatě to nabalení těch reakcí ostatních je takové násilné, jaké jsme viděli. Prezident Emmanuel Macron by měl dnes 11 před sedmi parlamentními komorami a zítra se starosti 220 obcí, které se stali obětmi násilí. Po celé zemi by se právě v tuto chvíli měli konat úřadníci zchromáždění proti násilí v reakci na útok naděm jednoho ze starostů. Byla přinejmenším zraněna jeho žena. Vstovky lidí ve městě Laileros na pařížském přednestí vyjádřeli podporu rodině starostů na jeho žďum o víkendů výtržníci poslali zapálené auto a přímo tak ohrozili starostovu manželku a jeho dvě děti. Starosta města Vánso Jean-Branze důrazně řekl, že Francie a její sužemníci jsou v ohrožení. Ministra vnitra Gerald Darmaná uvedl, že vláda nepovolí útoky na republiku. Jak měle se někdo postaví proti zákonu, čeká ho tvrdá odezva, zatřzení a sol. Na spořáku vám to dost necinka, kam z penězi, aby byly chráněné před inflací. Font monetika zhodnotí jakoukoliv částku o 6,5 % a to firmám i do mátnostem. Více na monetika CZ. Ty stížnosti na rásovou motivaci policijního násilí, kterého podle kritiků hlavně zrad menšin přibývat, to je tedy oprávněná kritika, že ty policijní akce jsou disproporčně zaměřené proti příslušníkům etnických menšin. Takhle, policijní akce, které se týkají těchto lokalit a etnických menšin bývají více násilné, oni jsou prostě za cílení na tyto mladíky jiným způsobem, než by byly na mladíky většinové společnosti, úplně ekvivalentně, jako je to ve spojných státech s americkými menšinami. A to je problém, který je možná do specifické profrancovskou policii v rámci Evropy, ale který se potom opakuje ve spojných státech, takže toto je naprosto oprávněná kritika a velmi

vážný problém.

A jaká řešení se v tuhle chvíli tedy nabízejí, jaké možné zmírnit to sociální ekonomické kulturní vyloučení?

Objevuj se ve Francii už komentáře a hlavně akce na tohle té.

Samozřejmě komentáře jsou, ale to jsou otázky.

Pokud by na něj někdo mělo odpověď, tak to bude odpověď na stovky stránek a mnoho hrůzných sociálních politik.

Ta problematika je velmi široká, že my začít policie.

Podívejte se, jakým způsobem pracuje třeba kanadská policie.

Kanadská policie se vždycky snaží rekrutovat mezi své řady etnické menšiny.

To znamená, že policie, která zasahuje v určité oblasti, tady řekněme na nějakém předměstí, tak by měla být disproporčně brána s občanům původů, který je stejný jako ti lidé v této oblasti.

To se ve Francii dostatečně neděje.

Takže je potřeba určitě přistoupit jinak k reprezentaci těchto menšin v rámci policie.

Potom je potřeba také tu policie lépe vysvětlit na to, aby chápal a tu situaci v těchto oblastech a situaci těchto mladých lidí.

A reagovat na ní uměrně.

Já jsem přesvědčen, že ten policista, který zastřelil tohle 17 letého chlapce to asi udělat nechtěl.

Vědomo je si to, že zastavit někoho na červené není dobrý důvod za toho zastřeli, když on se po tom rozjede.

Ale je prostě potřeba se naučit, vysvětlit, jakým způsobem reagovat na tyto situace, které se prostě dějí.

Je to smutné, ale dějí se.

Takže vůbec přístup policie tady těmto oblastem a těmto mladým lidem je důležité jim ukázat, že ta policie také jim pomáhá i o ní potřebují také bezpečnost.

Že ta policie tam není jenom proto, aby je penalizovala, ale aby je také chránila.

Takže to je jedna velikánská oblast.

Ty diskuse se samozřejmě vedou, ale jakým způsobem bude reagovat vláda, to není úplně jasné jejich reakce.

Zatím byla spíše punitivní.

Spíše se snažili říct trodiciům, že by si měli hlídat vlastní děti doma,

což je samozřejmě těžké, když trodici dělají druhou směnu v někde v továrně nebo někde v nějakém kolcentru.

Další věci, vůbec sociální pracovníci, kteří by těm mladým lidem pomohli.

Podpora škol, ta podpora samozřejmě existuje.

Tyto lokality, já sam žiju na předměstí paří, že já z nám jak to vypadá,

ty lokality jsou velmi signifikantně podporované vládou.

V některé lokality mají větší počet učitelů ve školách,

aby pomáhali tímto dětem, které jsou třeba z rodin,

kde se nemluví dostatečně dobře francouzské, aby byli schopni normálně úspěšně ve škole.

Ale ta problematika je mnohem větší, je potřeba sociální pracovníků,

aby pomáhali v těchto těch složitých situacích.

Když si vezmete průměrný plat učitele ve Francii,

který je zhruba okolo 2000 eur měsíčně, za to se dá těžko vyžít.

Zaplatit normální pronájem a jídlo.

To je velmi složitá problematika, kde bychom mohli začít od jedné politiky a od jednoho ministerstva pokračovat v další.

Když zminujete, že spoustatech programů ale existovala čím, to je, že i přes veškerou snahu o integraci se stále nedarí nějak snadněj nebo rychlej postupovat k tomu, aby neexistovalo několik kategorií francouzích občanů.

Je to jeno otázka financí, nebo je to otázka politické vůle, a nebo je v potekstu i něco jiného, asi se třeba přetrvávající rasyzmus nebo třeba nějaké je mější odstíny, ale vlastně toho samého, že nepanují v té společnosti rovné podmínky pro všechny.

Všechno, co říkáte, je pravda. Je potřeba více financí, je potřeba větší podpory, je potřeba větší reflexy, většiny na to, co to vlastně znamená, že francouzská společnost už není žán a nahríji, ale že to taky může být Mohamed, a že to docela často také je Mohamed, a že to je normální. Ale co je možná nejproblematičtější, iž je to, co jste sama řekla, integrace.

On to není otázka jenom integrace, oni se nemůžou jenom integrovat do většinové francouzské společnosti, to prostě není možné. Ta společnost je jiná, je potřeba by ta samotná většinová společnost si uvědomila, že není je jiná. A řekní patří lidé, kteří, třeba vyznávají i s vám řekní patří lidé, kteří mají tmavou pleť a tak dále.

Takže to je problém, který je složitější, a který se myslím, že si málo kdo uvědomuje vůbec v Evropě, že vlastně ty Evropské společnosti, a především ta francouzská jako jedna z nich, se musí mnohem víc otevřít těm jiným kulturám, které nějakým způsobem tvoří předvářejí.

Takže samozřejmě je potřeba, aby se tyto menšiny pořádně naučili francouzky, aby byli schopni se integrovat do normálního běhu a sociálního rádu, ale na druhé straně tak je potřeba, aby ta společnost sama refletovala to, že už není taková, jaká byla před 30 nebo 50 lety.

Takže jestli tomu rozumím správně vlastně je tu úplně silná potřeba posílení vzájemné sotržnosti, loajalityk, francouzskému státu, který se ale zásadně změnil. Francouzská společnost je úplně jiná, a zatím asi úplně neví jaká a jak s tím nakládat.

Další věci je francouzský stát, nevím, tak plnolidní lojání k francouzskému státu

nevšak francouzské vládě a to drtivá většina majoritních francouzů.
Já se nesím, že francouzský fotbalový tým
je výborná vyzidka francie,
který je respektová na milovan drtivou většinou francouzů,
ačkoliv velká část z něj pochází z menšinových sociálních skupin.
Takže tam je prostě vidět z to,
že ta francie je zemně mnoho barevna, otevřená a dost heterogení,
a že to je normální, že to tak může fungovat,
ale je potřeba by celá ta společnost si uvědomila,
že už je taková a že je potřeba respektovat různé menšiny,
kteří prostě k té francii patří.
France zlejí,
těch než jen,
že se na konci na Brno,
na France, na 19-jítových,
Kiliin a Bapi.
Díky, jsme čempečních zeměny.
Vzpravdu z ethnicky rozličného týmu
se stali národní hrdinové.
Francouzy i díky nim začali víc věřit,
že rasové soužití v jejich zemi se o něco zlepší.
Pohled do nedaleké historie,
ale naznačuje,
že podobné naděje odchází stejně rychle,
jako přišli.
A vidíte v tuhle chvíli
na francouzské politické scéně
nějakou sílu,
která by tohle téma byla
schopná ochotná svednout
v té podobě tak,
aby se mohli všechny ty procesy,
které jste změňoval od hra?
Tak francouzská levice se
o to historicky snaží.
Do určité míry
Liberální prezident Macron
byl schopen oslovit dost velkou část lidí,
kteří měli migranský původ,
ale tam se většinou jednalo
od druhé generace.
To znamená lidi, kteří přišli
s rodiči.
Jejich rodiče je často velmi motivovali.

Tam je opravdová efektive druhé generace,
která se snaží
pomocť tím rodičům,
tím, že se bude soustředit na studia,
že se pokusí nějakým způsobem
uspět na trhu práce
a mnoho samozřejmě
propočně méně, ale mnoho s těchto lidí
uspělo, jsou
ve vysokých pozicích francouzské veřejné
správy, v biznesu
i ve vládě.

A někteří z nich se otáčejí
k prezidentu Macronové a podporovali ho.
Takže je to možné, ale je velmi těžké
reprezentovat tady tyto skupiny,
které jsou opravdu jak sociálně
taky etnicky vytšleněné z té společnosti.

Oni většinou
nechodí volit, i když na to samozřejmě
mají volební právo, a je velmi těžké
oslovit a je velmi těžké
motivovat politicky.

Takže to je historický problém.
Jak velké nebezpečí může představovat,
to, že se potenciálně toho tématu
může chopit krajní pravice
svým způsobem?

To je samozřejmě to, co se děje
a i historický normální
mainstreamová pravice
se nyní chápe témat
imigracie a punitivního
postoje vůči těmto skupinám.

Takže to si myslím, že je problém
mnohem nebezpečnější,
než to nebezpečí, které plejne
od nich samotných.

A dá se odhadnout, k čemu
nepokoje dlouhodobě povedou
existují náznaky,
že by mohla přít nějaká pozitivní
změna ve smyslu toho, že by
politické strany začali

přinímenším přemýšlela
nebo dělat konkrétní kroky
k oslovením právě téhle
třetí čtvrté generace
lidí, kteří už se narodili
ve Francie, ale mají zázemí
z etnických menšin. A nebo
tu jsme před nějakými náznaky
hlupšího společenského konfliktu,
tak jako ostatně všechny v Evropě
se začíná štěpit mezi ty,
kteří jsou pro otevřenou
společnost, jak ekonomicky
tak kulturně, a tě, kteří jsou
pro společnost píše zavřenou,
to je ekvivalent ve spojených
státech a ekvivalentínde v Evropě
na konci v České republice.
Tohle to rozdílení se bohužel,
mám obavu bude jenom prohlubovat,
je naprosto jasné, kdo ho reprezentuje
ve Francie, na straně te společnosti
národně uzavřené, to je
tam vřemě krajní pravice a malý lepen.
Na druhé straně
ve Franci jsou dva poli, je ten
pol liberální, který reprezentuje
v současné době Emmanuel Macron
a potom je ten pol více levičový,
který je v tomto směru také
otevřený lepnický menšinám
a tam je neustále
snáha mobilizovat lepnické menšiny,
protože oni reprezentují
nějakých osmaž 12% populace,
to je velmi signifikantní,
pokud se vám povede, aby vám
dali svůj hlas během volet takhle
to velmi pomůže. Částečně se to
daří, ale to velmi problematické
snaží se o to, jak krajní levice
Jean-Luc Mélenchoná tak zelení
ale do jaké míry se jim
podaří opravdu mobilizovat

a nějakým způsobem prosadit
tuto politiku, to nevím.
Francie je politický systém majoritní,
vláda dokud je schopná
kontrolovat národní schromáždění
tak je schopná naprosto dominovat
legislativní proces a jak jsme
v duchodovou reformu tak i v momentach
kde nejsou schopni dominovat
národní schromáždění, tak můžou
použít ústavní klíčku a
legislativu protlačit.
A může přijít i nějaká akce
ze vnitř té samotné komunity,
která ve chvíli, kdy
není reprezentována těmi
klasickými politickými stranami
a necítí se být reprezentována,
že by se té situace ujala
nějak po svém a vzniklo
samostatné politické hnutí, má něco takového
velmi zajímavé, ale je to velmi složité, protože
musíte si uvědomit, že
velká většina těchto lidí
mají ekonomické potí,
že to znamená, že oni se především musí
soustředit na to, aby byli schopní zaplatit
nájem a dát jídlo na stůl.
Takže v této situace je pro něj
těžké se organizovat a mobilizovat.
Jelikož jsou to menšiny
migranského původu, z nich
někteří velmi úspěšy a těch, kteří úspěšy
zase úplně nemají zájem se vracet
do té komunity a nějakým způsobem
se znovu s tou komunitou identifikovat.
Takže ty elity
se budou spíše otáčet na
různé části té většinové společnosti.
Takže stejně tak mě které elity
tohoto původu
jsou v různých francouzských politických stranách.
Takže to považují
za velmi nepravdě podobné,

že by vyloženě vznikla nějaká politická síla,
která by byla organizovaná
lidmi migračního původu pro migranty.

Jan Rovnı́, politolog,
profesor Centra Evropské politiky
na Pařížské univerzitě Sársno.

Děkujeme.

Děkuji na svedanou.

A to je ze čtvrtěčního vydání
podká stupět 59 vše.

Děkujeme, že nás posloucháte,
vratte se za námi kdykoli,

všechny naše epizody
najdete na seznam správách

v podkástových aplikacích
i na platformě podkásty CZ.

Naše adresa pro případné typy
komentáře a postřehy

za minutu šest za vinač
sezotečka.co

najdete nás i na sociálních sítích Instagram a Twitter.

To byla Lenka Kabrhelová.

Těším se zítra.